

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

08 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, inculpatul Beșleaga Petru și avocatul său, Gurin Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui

*Beșleaga Petru Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar din Xxxxx, locuitor Xxxxx
și*

*Cazacu Oxana Xxxxx, născută la
xx.xx.xxxx, originară din Xxxxx, locuitoare în
Xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 27.06.2016 - 09.08.2017;

Instanța de apel: 19.09.2017 - 07.11.2018;

Instanța de recurs: 29.03.2019 - 08.05.2019;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința judecătoriei Cimișlia, sediul Basarabeasca din 09 august 2017, Beșleaga Petru și Cazacu Oxana au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 213 lit. b) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa, cu aplicarea prevederilor art. 78 Cod penal, sub formă de închisoare pe termen de 1 /unu/ ani 6 /șase/ luni în penitenciar de tip deschis pentru femeii pentru Cazacu Oxana și pe termen de 1 /unu/ ani 6 /șase/ luni în penitenciar de tip deschis pentru Beșleaga Petru, fără privarea ambilor de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea numită inculpaților, a fost de suspendată condiționat pe termen de probă de 3 /trei/ ani, dacă în acest termen nu vor comite alte infracțiuni.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Topada Olesea a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea în mod solidar de la Beșleaga Petru și Cazacu Oxana în folosul părții vătămate, suma de 40 000 (patruzeci mii) lei, cu titlul de prejudiciu moral.

În rest acțiunea civilă a fost respinsă, ca neîntemeiată.

S-a dispus ca cheltuielile judiciare în sumă de 2 634 (două mii șase sute treizeci și patru) lei suportate pentru petrecerea expertizelor medico-legale să fie încasate în mod solidar, în folosul statului, de la Beșleaga Petru și Cazacu Oxana.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că Beșleaga Petru și Cazacu Oxana, ambii activând în Secția Maternitate a IMSP Basarabeasca, ce reprezintă maternitate de nivelul I, la data de 05 noiembrie 2014, ora 19:48 min., la adresarea personală a fost internată cet. Xxxxx Xxxxx, care a fost examinată de către medicul obstetrician-ginecolog Cazacu Oxana (*numită prin ordinul nr. 6a din 02.01.2014 cu privire la cumularea funcției, angajată în calitate de medic obstetrician-ginecolog*), care a dus observație asupra acesteia de la momentul internării și până la orele 08:00 data de 06 noiembrie 2014, fiindu-i stabilită diagnoza „sarcină 40-41 săptămâni, naștere, ruperea apelor amniotice”, care a doua zi, adică la 06 noiembrie 2014, în intervalul de timp între orele 11:00-16:00 a fost asistată și s-a aflat sub supravegherea șefului secției maternitate, medic obstetrician-ginecolog Beșleaga Petru (*numit prin ordinul nr.255 din 22.10.2007 cu privire la transferarea la o altă funcție în calitate de șef secție maternitate al IMSP Basarabeasca*). La data de 07 noiembrie 2014 ora 07:10 min., Xxxxx Xxxxx a născut un copil de sex feminin Xxxxx Xxxxx, iar la orele 08:00 min. copilul a decedat. Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 408 din 22 februarie 2016, moartea copilului Xxxxx Xxxxx a survenit în rezultatul „asfixiei mecanice prin aspirație cu lichid amniotic, la cadavru a fost depistat pneumonie congenitală purulentă fibrinoasă microabcedentă, distrofie proteică-hidropică cu microfocare de necroză ischemică în parenchimul hepatic, microinsulițe de celule hemiopatice extramedulare, ischemie corticală renală, tuberculodistrofie, transformare accidentală în timus de gradul II-III, precum și schimbări în placentă și cordonul ombelical - endovaculită acută cu perivasculită productivă cu scleroză în vasele sanguine ombelicale, focare de necroză fibrinoidă în placentă, necroză fibrinoidă parțială în placenta deciduală, care au și contribuit la deces.”

Astfel, medicul obstetrician-ginecolog Cazacu Oxana și șeful secției maternitate, medicul obstetrician - ginecolog Beșleaga Petru, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, atât în procesul acordării asistenței medicale în perioada prenatală cât și în procesul nașterii, au manifestat neglijență prin îndeplinirea necorespunzătoare a atribuțiilor sale profesionale, au încălcat flagrant măsurile de organizare și acordare a asistenței perinatale în pofida faptului că la parturienta, lăuza Xxxxx Xxxxx au fost depistate afecțiuni ca placentă aderentă, ruperea antinatală a membrilor fetale, insuficiența forțelor de contracții a uterului, subinvoluția uterului cu formarea lohiometriei, hipoxie acută progresată a fătului care au fost supra-apreciate în timpul asistenței medicale, care conform diagnozei necesita transferarea în maternitatea de nivelul II din or. Hîncești în dimineața zilei de 06 noiembrie 2014, încălcând astfel prevederile pct. 7.1 - 7.4 al capitolului 7 Ghidul I (A) „principii de organizare și acordarea asistenței perinatale” (ediția a doua) din anul 2006; Ghidul II (B) „serviciul perinatal regionalizat, niveluri și

conținut” (ediția a doua) din anul 2006 aprobate prin Ordinul MS RM nr. 500 din 05 decembrie 2006; Ghidul III (C) „protocoalele de îngrijire și tratamentul în obstetrică și neonatologie” aprobat prin ordinul MS RM nr.185 din 18 iunie 2003; suplimentul la Ghidul III (C) „protocoalele de îngrijire și tratament în obstetrică și ginecologie” volumul 3 anul 2006, aprobat prin Ordinul MS RM nr. 500 din 05 decembrie 2006; ordinul MS RM nr. 327 din 04 octombrie 2005 „cu privire la implementarea tehnologiilor oportune în asistența perinatală și perfecționarea măsurilor anti-epidemice și de control al infecțiilor nosocomiale în Maternitățile prietenoase Familiei”, precum și fișa de post a medicului curent al secției maternitate al IMSP Basarabeasca și dispoziția IMSP SR Basarabeasca nr. 407/-01/01-15A din 06.08.2014 „cu privire la unele măsuri de fortificare a serviciului obstetrical în raion”, prin urmare, nu au întreprins măsuri în vederea transferării lăuzei Xxxxx Xxxxx în maternitatea de nivelul II or. Hîncești și privind salvarea copilului prin finisarea urgentă a nașterii prin aplicarea forcepsului obstetrical.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. *procurorul*, care a solicitat casarea acesteia parțial și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpaților, recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, a le stabili următoarele pedepse:

- inculpatei Cazacu Oxana - închisoare pe termen de 3 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, de a oferi servicii medicale pe termen de 5 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea de suspendat condiționat pe un termen de probă de 4 /patru/ ani.

- inculpatului Beșleaga Petru - închisoare pe termen de 2 ani cu executarea acesteia în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, de a oferi servicii medicale pe termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea de suspendat condiționat pe un termen de probă de 2 /doi/ ani.

A fi admisă integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Xxxxx Xxxxx cu încasarea din contul inculpaților în beneficiul părții vătămate dauna morală în mărime de 80 000 lei și prejudiciul material pentru achitarea traducerii documentelor medicale, în mărime de 300 lei.

Cheltuielile judiciare în sumă de 2 634 lei suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale, de încasat de la inculpați în mod solidar.

În motivarea apelului procurorul a indicat că instanța de fond la aplicarea pedepsei inculpaților nu a luat în considerare faptul că Cazacu Oxana anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară, ce conform art. 77 Cod penal se referă la circumstanțe agravante, pe când instanța a indicat că în privința acesteia circumstanțe agravante nu au fost stabilite, ceea ce nu corespunde adevărului.

Circumstanțele care instanța le-a indicat ca atenuante în privința ambilor inculpați, sunt neîntemeiate deoarece acestea nu au atitudine cu infracțiunea incriminată, fiind baza de aplicare în privința inculpaților a prevederile art. 90 Cod penal, dar nicicum ca circumstanțe atenuante în vederea aplicării prevederilor art. 78 Cod penal.

Din sentință reiese că la aplicarea sancțiunii instanța de două ori a luat în considerație una și aceeași circumstanță la aplicarea atât a pedepsei principale cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, cât și suplimentare. Astfel, aplicarea de către instanță a prevederilor art. 78 Cod penal vis-a-vis de pedeapsa complementară, este ilegală și neîntemeiată.

De asemenea, instanța la aplicarea pedepsei inculpaților nu a ținut cont de personalitatea acestora, de faptul că acțiunile lor au cauzat decesul pacientului-copilul, fiind social periculoși.

A mai considerat procurorul că, instanța neîntemeiat a satisfăcut parțial acțiunea civilă, înaintată de partea vătămată Xxxxx Xxxxx, având în vedere că acțiunile inculpaților au provocat decesul primului copil al familiei, gravitatea și întinderea suferințelor fizice și psihice suportate de partea vătămată.

Instanța de judecată nu s-a expus pe marginea restituirii prejudiciului material părții vătămate în mărime de 300 lei, pentru achitarea traducerii documentelor medicale.

3.2. *inculpatul Beșleaga Petru*, care a solicitat casarea sentinței ca fiind ilegală, neîntemeiată și nemotivată cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat că nu a săvârșit fapta ce i se incriminează și nu a încălcat actele enumerate în învinuirea înaintată.

A susținut că fătul antenatal a fost sănătos, fapt demonstrat prin examenul USG efectuat în ajunul nașterii și datele de laborator. La ora 16.30 a zilei de 06 noiembrie 2014, a telefonat-o pe Cazacu Oxana care trebuia să fie de gardă, i-a raportat situația, fapt confirmat și de ea și deoarece se termina-se ziua de lucru, a plecat acasă. Mai mult el în acea zi și noapte, sau dimineața zilei de 07 noiembrie 2014 nu a fost informat de nimeni, inclusiv de Cazacu Oxana despre starea pacientei, și în atare situație, conform Ghidului A, parturienta nu avea indicații pentru a pune întrebarea către conducerea spitalului de transfer a ei la spitalul de nivelul II, sarcina era maturizată, adică de 40 săptămâni antenatale.

Nu a fost solicitat și nici nu a participat la nașterea fătului, nu a știut nimic despre complicațiile care au survenit la naștere, acest fapt a fost confirmat în ședința de judecată de către martorii Bătrînac Pelagheia -medic neonatolog, Arnaut Ivanna - moașă, Topala Maria - moașă, partea vătămată Xxxxx Xxxxx. Sosind la lucru la 07 noiembrie 2014 la ora 07.50 min., fapt confirmat prin declarațiile moașei Topala Maria, și nu la ora 07.00-07.30, cum susține Cazacu Oxana, intrând în sala de naștere, fătul era deja decedat.

Învinuirea este formală, neconcretă, în ea indicându-se doar că Beșleaga Petru nu a transferat pacienta la o maternitate de nivelul II, iar ce concret prevăd pct. 7.1; 7.2; 7.3; 7.4 ale Capitolului 7 din Ghidul A, nu se indică. La fel, se enumeră denumirile

Ghidurilor A, B, C, protocoale de îngrijire, ordinul MS nr. 500 din 05 decembrie 2006 etc., fără a se indica concret conținutul lor, astfel învinuirea fiind formală, de care nu se poate apăra.

Acțiunile inculpatei Cazacu Oxana, în învinuire sunt indicate ca fiind săvârșite de Beșleaga Petru, ceea ce nu corespunde adevărului. El nu a știut despre complicațiile care au survenit în noaptea spre 07 noiembrie 2014 la nașterea fătului de către Xxxxx Xxxxx, este neadevărată versiunea medicului curant Cazacu Oxana care a zis că l-a telefonat în acea noapte și l-a întrebat ce să facă cu pacienta care are probleme la naștere, iar el ar fi recomandat administrarea „somnul obstetrical”, adică injecții intravenoase pentru a se odihni.

Expertizele efectuate la caz sunt eronate deoarece medicul Moldovanu Mihail a fost expert la prima expertiză și a fost recuzat de apelant prin cerere, pe motiv că medicul dat nu deține licență în medicina legală și nu posedă cunoștințe în documentația legislativă actuală, nu cunoaște conținutul actelor normative de bază ce servesc călăuză medicilor practici sau intenționat le schimonosește, prin aceasta ducând în eroare și instanța de judecată, are o vârstă înaintată și dereglări ce țin de această onorabilă vârstă.

Parturienta a fost internată de medicul de gardă Cazacu Oxana și supravegheată până dimineața, fără a informa vice-directorul medical sau șeful secției despre spitalizarea gravidei cu diagnosticul „Sarcină 40 săptămâni. Ruperea prenatală a membranelor amniotice. Făt macrosom”. În perioada cât apelantul a asistat pacienta, nu era prezentă nici una din complicații și deci lipsea necesitatea inițierii și comunicarea cu centrul perinatologie de nivelul II.

Apelantul a considerat că moartea fătului a survenit din cauza conduitei incorecte a medicului Cazacu Oxana în procesul primirii nașterii, toate complicațiile indicate în raportul de expertiză au apărut după orele 17:00 a zilei de 06.11.2014 și medicul de gardă nu i-a raportat situația creată nici lui, nu a înștiințat nici administrația spitalului, nu a solicitat ajutorul apelantului, nici a administrație spitalului și nici a AVIASAN-ului. Astfel, pricina morții fătului nu este în legătură cauzală cu netransferarea pacientei la o maternitate de nivelul II de către el.

La oră 17.00 se începea serviciul de gardă a medicului Cazac Oxana, fiind preîntâmpinată că în maternitate este în travaliu parturienta Xxxxx Xxxxx, iar ea trebuia să fie la serviciu de la 17.00. Nu este dovedit că insuficienta forțelor de contracții au apărut la 17.00 pe 06.11.2014, deoarece conform inscripțiilor din fișa de naștere parturienta a fost examinată de către medicul de gardă Cazacu Oxana la ora 19.00 a zilei de 06.11.2014 și atunci s-a constatat insuficienta forțelor de contracții, aceste date sunt specificate în fișa de naștere.

Apelantul a susținut că nu a participat nici la nașterea fătului și nici la reanimarea sau resuscitarea nou născutului, deoarece nu a fost înștiințat despre aceasta. La aceste măsuri au participat medicul de gardă Cazacu Oxana, medicul neonatolog Batrînac Pelagheia și moașa Arnaut Ivana. Prin urmare, el nu are nici o tangentă cu decesul

fătului, doar acesta a decedat nu de aceea că la naștere nu a fost prezent șeful secției, Beșleaga Petru, dar din alte considerente.

În raportul de expertiză medico-legală nr. 244 din 07.08. - 04.09.2015, experții au ajuns la concluzia că „în caz dacă se diagnostica la timp hipoxia intrauterină la făt în naștere se cerea finisarea urgentă a nașterii și erau posibilități de a reanima copilul, posibil ca decesul lui să fi fost evitat. Din partogramă reiese că finisarea urgentă a nașterii trebuia efectuată cu 2-3 ore înaintea nașterii copilului”. În aceste ore parturienta Xxxxx Xxxxx era sub supravegherea medicului de gardă Cazacu Oxana care nu a anunțat pe nimeni despre complicațiile apărute la naștere, deci pricina morții fătului nu este netransportarea părții vătămate pentru a naște la o maternitate de nivelul II, ci comportamentul neadecvat al medicului Cazacu Oxana la primirea nașterii de la Xxxxx Xxxxx. Astfel, concluzia experților din 13.01.2017 expusă în pct. 9 al raportului de expertiză precum că „Responsabil în cazul dat, care s-a finisat cu decesul copilului este șeful maternității Beșleaga P.”, este alogică și contrară documentelor medicale.

În raportul de expertiză este indicat că toate complicațiile precum, placenta aderenta, etc., este motiv de a transfera parturienta la nivelul II de referire, dar aceasta este o eroare, deoarece această patologie se depistează doar după nașterea fătului, fiind o lipire a țesutului placentar de endometriu - stratul intern al uterului și nu necesită transfer la nivelul II, cu regret expertul a încurcat placenta aderenta cu placenta previa - concreșterea țesutului placentar în miometrul (mușchii) uterului, complicație ce necesită transfer la nivelul II de referire. Celelalte complicații descrise în expertiză au parvenit deja după nașterea și decesul fătului și nicidecum nu puteau fi prevăzute anticipat.

Atât efectuarea expertizelor medico-legale cu încălcarea flagrantă a cerințelor art. 148 alin. (2) Cod de procedură penală, refuzul de a-i permite participarea apelantului la efectuarea acestor expertize și punerea întrebărilor experților de către el, neelucidarea completă, obiectivă a tuturor circumstanțelor cauzei cu privire la rolul său în această cauză penală, au dus la pronunțarea unei sentințe neîntemeiate, nemotivate, și nelegale, deoarece nu se indică concret norma de blanchetă încălcată de Beșleaga Petru, ci doar denumirea normelor și documentelor, învinuirea fiind una formală.

Declarațiile inculpatei Cazacu Oxana și rapoartele de expertiză medico-legale nu pot fi admise ca probe, deoarece au fost obținute de către organul de urmărire penală cu încălcări esențiale a Codului de procedură penală.

Chiar și dacă el ar fi fost vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni, instanța de judecată nu era în drept să încaseze de la inculpați cheltuielile judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale în folosul statului, deoarece conform art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute de alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat (este vorba despre constatarea cauzei morții când efectuarea expertizei este obligatorie).

3.3. *avocatul Ahmedov Ruslan în numele inculpatei Cazacu Oxana, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpata să fie achitată.*

Ulterior, la 31 octombrie 2018, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, inculpata Cazacu Oxana a înaintat o cerere privind recunoașterea totală a vinei imputate prin rechizitoriu, și sentința instanței de fond, susținând că se căiește sincer de cele comise și că a restituit integral prejudiciul material, solicitând astfel aplicarea în privința sa a Legii privind amnistia.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2018, s-au admis apelurile declarate cu casarea sentinței instanței de fond parțial, în partea stabilirii pedepsei inculpatului Beșleaga Petru și integral în privința inculpatei Cazacu Oxana, în partea admiterii acțiunii civile și încasarea cheltuielilor judiciare, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care lui Beșleaga Petru s-a stabilit în baza art. 213 lit. b) Cod penal pedeapsă cu închisoare pe termen de 2 (doi) ani cu ispășirea în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și exercita anumite activități în domeniul medicinei pe termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa numită lui Beșleaga Petru s-a suspendat condiționat cu stabilirea unui termen de probă de 2 (doi) ani.

S-a încetat procesul penal în privința lui Cazacu Oxana în baza art. 213 lit. b) Cod penal în temeiul art. 2 din Legea nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Acțiunea civilă referitor la încasarea prejudiciului moral s-a admis parțial cu încasarea de la Beșleaga Petru și Cazacu Oxana a câte 20 000 lei cu statut de prejudiciu moral.

A nu pune în executare hotărârea în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral în legătură cu achitarea acestuia integral de către Cazacu Oxana.

Cheltuielile judiciare în sumă de 2 634 lei suportate în cadrul urmăririi penale, au fost trecute în contul statului.

În rest sentința s-a menținut fără modificări.

4.1. Analizând probele cercetate direct și nemijlocit atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și apreciindu-le în baza propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv conform art. 101 Cod de procedură penală, Colegiul judiciar a considerat că este demonstrată pe deplin vinovăția inculpaților Cazacu Oxana și Beșleaga Petru în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 213 lit. b) Cod penal conform indicilor *încălcarea din neglijență de către medic sau de către un alt lucrător medical a regulilor sau metodelor de acordare a asistenței medicale, dacă aceasta a cauzat decesul pacientului*, iar instanța de fond corect a pronunțat sentința de condamnare în privința acestora.

Colegiul, apreciind probele administrate la materialele dosarului și cercetate în ședința de judecată, la care au avut acces în egală măsură ambele părți, într-un proces

contradictoriu și cu respectarea egalității armelor, de asemenea a considerat că vina inculpaților este pe deplin probată.

Referitor la cererea inculpatei Cazacu Oxana privind aplicarea în privința sa a Legii cu privire la amnistie, Colegiul, reieșind din faptul că ultima a recuperat integral prejudiciul material cauzat prin infracțiune părții vătămate Xxxxx Xxxxx, recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, se căiește sincer de cele comise, a considerat că în privința inculpatei nu există careva restricții de aplicare a Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Instanța de apel a constatat că inculpata a stat ferm pe poziția de recunoaștere a vinovăției pe parcursul examinării cauzei în cadrul instanței de apel, or recunoașterea vinovăției poate fi valorificată la orice etapă a procesului penal.

Totodată, s-a stabilit, că părții vătămate Xxxxx Xxxxx i-a fost recuperată integral prejudiciul cauzat prin infracțiune de către inculpați în sumă de 40 000 lei și dânsa prin cererea din 17.10.2018 a indicat că, careva pretenții față de aceștia nu are.

Prin sentința instanței de fond, Cazacu Oxana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal, infracțiune care se pedepsește cu închisoare de până la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de la 2 la 5 ani.

Astfel, inculpata Cazacu Oxana cade sub incidența prevederilor Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, fapt pentru care Colegiul a și dispus încetarea procesului penal în privința inculpatei.

Cu referire la alegațiile procurorului precum că instanța de fond neîntemeiat a satisfăcut parțial acțiunea civilă dispunând încasarea sumei de 40 000 lei în loc de suma despăgubirii morale solicitate în mărime de 80 000 lei, Colegiul a ținut să menționeze că instanța de judecată întemeiat a ajuns la concluzia că anume această sumă va constitui o satisfacție echitabilă și o compensare rezonabilă pentru partea vătămată, iar în rest acțiunea civilă s-a respins ca neîntemeiată, mai ales că partea vătămată nu a atacat sentința în această parte.

În aceiași ordine de idei, Colegiul a menționat că instanța de judecată neîntemeiat a dispus încasarea prejudiciului moral în mod solidar de la inculpați, deoarece obligația de recuperare a prejudiciului moral nu poate fi solidară, în acest sens fiind relevante prevederile art. 531, 532, 1422 alin. (1) Cod civil.

Pentru aceste temeiuri, Colegiul a considerat că prejudiciul moral urma să fie încasat separat în mărimea stabilită prin sentința instanței de fond, însă câte 20 000 lei de la fiecare inculpat deoarece gradul de vinovăție al fiecărui inculpat, în survenirea consecințelor nefaste pentru partea vătămată nu se diferențiază.

Colegiul a mai reținut și faptul că prin înscrisul întocmit de partea vătămată Xxxxx Xxxxx, dânsa indică că nu mai are careva pretenții față de inculpați, deoarece prejudiciul moral în sumă de 40 000 lei a fost achitat.

Din motiv că prejudiciul moral a fost integral achitat doar de inculpata Cazacu Oxana, Colegiul a dispus de a nu fi pusă în executare hotărârea în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral în legătură cu achitarea lui integrală.

Referitor la încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare în sumă de 2 634 lei suportate pentru petrecerea expertizelor medico-legale, Colegiul a considerat că instanța de fond pripit a luat decizia asupra faptului dat, indicând că potrivit art. 229 Cod de procedură penală, suportarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei se face din contul mijloacelor bugetului de stat, or în sarcina statului este de a dovedi vinovăția celor imputate în acțiunile inculpaților, prin urmare nu de fiecare dată poate fi pusă pe seama inculpaților încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei.

La adoptarea sentinței, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, urmează să soluționeze inclusiv și chestiunea cine și în ce proporții trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

Conform dispozițiilor art. 142 alin. (1) Cod de procedură penală, expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală, sunt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei (...), de către OUP, procuror (...), la caz fiind inclusive și cele medico-legale de constatare a gradului și caracterului vătămarilor corporale, în vederea unei încadrări juridice corecte a acțiunilor criminale, care în sensul art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii.

Astfel, ținând cont de faptul, că acțiunile procesual-penale efectuate pe cauză au fost ordonate de către organul de urmărire penală în vederea constatării gradului de vinovăție a inculpaților, care la rândul său au determinat încadrarea juridică a faptei, acțiuni procesuale ce țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, pusă în sarcina părții acuzării, Colegiul a considerat neîntemeiată concluzia instanței de fond de a dispune încasarea cheltuielilor de judecată din contul inculpaților.

Colegiul judiciar a mai notat că nu sunt pasibile încasării de la inculpați în beneficiul statului cheltuielile judiciare suportate de stat, așa cum solicitantul efectuării expertizei este statul RM, în persona organului de urmărire penală al Inspectoratului de poliție Basarabeasca. Mai mult, conform prevederilor art. 229 Cod de procedură penală, instanța de judecată este în *drept* și nu *obligată*, să oblige condamnații să achite cheltuielile judiciare suportate în cadrul urmăririi penale.

Din aceste considerente Colegiul a conchis că cheltuielile judiciare pe cauză, în sumă de 2 634 lei se trec în contul statului.

Cât privește inculpatul Beșleaga Petru, Colegiul judiciar a menționat că acesta a pledat ca fiind nevinovat, poziția lui fiind menținută și în cererea de apel înaintată și de către apărătorii săi în ședințele de apel.

Colegiul a reținut că atât în instanța de fond cât și în cea de apel, prin multitudinea probelor examinate, martorilor și experților audiați, s-a confirmat vinovăția inculpatului în cauză de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal.

În confirmarea învinuirii, instanța de apel a reținut că potrivit ordinului *despre transfer la o altă muncă* cu nr. 255 din 22 octombrie 2007, Beșleaga Petru a fost transferat din funcția de șef interimar a secției maternitate în funcția de șef secție maternitate.

Conform ordinului nr. 101-c din 03 februarie 2014, cu privire la cumularea funcției, Beșleaga Petru începând cu 01 februarie 2014 a primit salariul de 0,5 pentru funcția de medic obstetrician ginecolog de urgență în secția maternitate.

Conform fișei îndatoririlor funcționale, și anume Capitolul III pct. 3, șeful secției (maternitate) este în drept să *hotărască întrebările cu privire la transferarea și externarea bolnavilor din secție.*

Potrivit dispoziției din 06 august 2014 a directorului interimar al IMSP Spitalul Raional Basarabeasca, Secov Ivan, *șeful secției maternitate Beșleaga Petru /.../ a consulta în mod obligatoriu toate gravidele din momentul luării la evidentă, și până la momentul declanșării nașterii /.../ aplicând semnătura și parafa personală în documentația gravidei /.../.*

Totodată, conform fișei îndatoririlor funcționale, și anume Capitolul III pct. 2, medicul curant al secției este în drept să *externeze și să transfere bolnavii (pacienții) în alte secții ale spitalului sau în altă instituție medicală după acordul primit de la șeful secției.*

Astfel, Colegiul a conchis că Beșleaga Petru, deținând funcția de șef secție din cadrul maternității și prin cumul fiind medic obstetrician ginecolog de urgență în secția maternitate din IMSP SR Basarabeasca, era obligat să consulte până la final pacientul Xxxxx Xxxxx și să hotărască asupra transferului acesteia în instituția medicală de nivelul II din or. Hîncești, or, acesta din neglijență a comis fapta imputată, concluzie ce se confirmă prin raportul de expertiză medico-legală nr. 244 din 04 septembrie 2015.

Argumentele inculpatului Beșleaga Petru care a indicat că concluziile comisiei sunt diametral opuse recomandărilor și nu corespund actelor normative în vigoare, au fost apreciate critic de către instanța de apel.

Instanța a mai constatat că oportunitatea transferării pacientei Xxxxx Xxxxx la spitalul de nivelul II din Hîncești era necesară la acel moment și în urma situației create și complicațiilor apărute, fapt confirmat și prin declarațiile expertului Tighineanu Sergiu, care a fost audiat în ședința de judecată, declarațiile căruia coroborează cu celelalte probe din dosar și care combat argumentele inculpatului Beșleaga Petru precum că

dânsul nu a săvârșit fapta ce i se incriminează și nu a încălcat actele enumerate în învinuirea ce i s-a adus.

Respectiv, s-a constatat cu certitudine legătura de cauzalitate dintre fapta de încălcare a regulilor specificate în Ordinul MS RM nr. 500 din 05.12.2006, Ordinul MS RM nr. 327 din 04.10.2005 și decesul copilului nou născut care în comun cu circumstanțele create au dus la circumstanțele care au și fost. În situația unui diagnostic corect dat de inculpatul Beșleaga Petru și a supravegherii în dinamică a parturientei Xxxxx Xxxxx, aceste urmări nefaste puteau fi înlăturate prin acordarea asistenței medicale corespunzătoare într-un spital de nivelul II.

Astfel, Colegiul a constatat că Beșleaga Petru nu a diagnosticat corect starea pacientei, nu a prevăzut posibilitatea survenirii decesului nou născutului, deși din materialele cauzei penale, a circumstanțelor concret existente și ulterior constatate prin totalitatea expertizelor medico-legale efectuate, putea și trebuia să prevadă posibilitatea survenirii acestora, nu a luat măsurile necesare pentru prevenirea decesului nou născutului și acordarea asistenței medicale calitative sau în calitate de șef secție să dea dispoziția de transferare a părții vătămate la o maternitate de nivelul II.

Colegiul a specificat că la caz, nu pot fi aplicate argumentele avocatului Gurin Vasile care a susținut că, regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale, încălcate de către făptuitor, trebuie să aibă un caracter normativ, deci să fie cuprinse în acte normative în vigoare, indiferent de organul emitent (Parlamentul, Guvernul, Ministerul Sănătății etc). La calificarea faptelor în baza art. 213 Cod penal, în niciun caz nu pot fi luate în considerare regulile sau metodele de acordare a asistenței medicale având caracter doar de recomandare, chiar dacă acestea dispun de o autoritate teoretică consemnabilă. Astfel de reguli sau metode nu emană de la reprezentanții voinței poporului, deci nu pot fi impuse spre respectare. De asemenea, respectivele reguli sau metode pot fi caracterizate prin variabilitate și lipsă de previzibilitate, ceea ce constituie un important obstacol în aplicarea unitară a legii penale. Toate acestea demonstrează că o normă penală, care face referire la reguli sau metode de acordare a asistenței medicale având caracter doar de recomandare, ar deschide calea unor abuzuri și soluții controversate, implicând grave încălcări ale principiului legalității.

Prin urmare, Colegiul judiciar, a constatat că specialiștii care au întocmit rapoartele de expertiză medico-legale pe cauza dată, au concluzionat unanim că partea vătămată urma a fi transferată la maternitate de nivelul II, din or. Hîncești pentru finisarea urgentă a nașterii, în acest mod fiind combătute argumentele inculpatului Beșleaga Petru și apărării că, *parturienta nu avea indicații pentru a pune întrebarea către conducerea spitalului de transferare a ei la un spital de nivelul II.*

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în cele incriminate, instanța nu a echivalat-o cu achitarea acestuia, menționând că circumstanțele stabilite și probele analizate, dovedesc cu certitudine comiterea de către dânsul a faptei incriminate și instanța de fond just a ajuns la concluzia vinovăției acestuia.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de faptul că aceasta face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, de persoana celui vinovat, de rolul lui la săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, a considerat că reeducarea și corectarea lui Beșleaga Petru în cauză poate avea loc fără privarea lui de libertate, prin aplicarea pedepsei închisorii, cu privarea de dreptul de a practica activități legate de acordarea asistenței medicale pe un anumit termen, iar conform prevederilor art. 90 Cod penal, de suspendat condiționat executarea pedepsei închisorii, cu fixarea unui termen de probă.

Totodată, luând în considerație personalitatea inculpatului, colaborarea acestuia cu organele de urmărire întru elucidarea tuturor faptelor și ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite, instanța a considerat imposibil păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa funcția de șef secție a maternității din cadrul IMSP SR Basarabeasca, urmând a fi privat de dreptul de a ocupa funcții și exercita anumite activități în domeniul medicinei pe termen de 2 ani. Prin aplicarea acestei pedepse, instanța de apel a urmărit scopul prevenirii săvârșirii de către inculpat a unei infracțiuni similare.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recursuri ordinare declară:

5.1. procurorul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia parțial, doar în privința inculpatei Cazacu Oxana și în partea neîncasării cheltuielilor de judecată de la inculpați și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului se indică că instanța de apel incorect a aplicat în privința Oxanei Cazacu Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia deoarece conform art. 10 lit. k) din Legea menționată, prevederile art. 1-9 nu se aplică persoanei învinuite, inculpate sau condamnate care nu a recuperat integral prejudiciul cauzat prin infracțiunea pentru care este urmărită sau după caz a fost condamnată.

În cazul din speță, partea vătămată a depus acțiune civilă și a solicitat încasarea de la inculpați a prejudiciului moral în sumă de 80 000 lei și 300 lei pentru prejudiciul material. Instanța de fond a admis parțial acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea de la inculpați în beneficiul părții vătămate a sumei de 40 000 lei, respectiv prejudiciul nu a fost reparat integral și nu era posibil să fie aplicată amnistia în privința inculpatei Cazacu Oxana.

La fel, procurorul nu este de acord cu decizia instanței de apel prin care s-a dispus neîncasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2 634 lei de la inculpați, hotărârea în partea respectivă fiind contrară normelor procesual penale în vigoare.

Făcând referire la prevederile art. 227 și 229 Cod de procedură penală, recurentul consideră că instanța de apel nu a îndeplinit cerințele stipulate în prevederile art. 101, 394, 414 Cod de procedură penală, nu a indicat temeiurile care au dus la respingerea demersului procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare de la inculpați, iar

acestea constituie temei de drept pentru recurs ordinar prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.2. *inculpatul Beșleaga Petru și avocatul acestuia, Gurin Vasile*, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 16) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel parțial, doar în privința inculpatului Beșleaga Petru, cu dispunerea achitării acestuia în baza art. 213 lit. b) Cod penal din motivul lipsei componenței de infracțiune sau a dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, deoarece erorile judiciare invocate nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În susținerea recursului se invocă aceleași motive ca și în cererea de apel pe larg expuse în pct. 3.2. al prezentei decizii, suplimentar indicându-se că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea adoptată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

De asemenea se menționează că inculpatul a depus o cerere prin care a solicitat a fi prezent la efectuarea expertizei, cerere care însă nu a fost acceptată. Mai mult, inculpatul a cerut ca membrii comisiei de expertiză să fie obstetricieni, însă la următoarea expertiză a participat același specialist Moldovanu M., prin ce au fost încălcate prevederile art. 148 alin. (2) Cod de procedură penală.

În instanța de apel, Beșleaga Petru și avocații săi, au înaintat cereri privind efectuarea expertizei judiciare medico-legale repetate în comisie, cu includerea în componența comisiei de expertiză a unor specialiști de nivel național în domeniul obstetricii și ginecologiei, totodată a solicitat și asistarea sa personală la efectuarea expertizei, însă instanța de apel neîntemeiat a respins aceste cereri, prin ce a încălcat echitabilitatea procesului.

În opinia recurenților, declarațiile expertului Tighineanu S. nu pot fi apreciate ca o confirmare a necesității de transfer a parturientei la un spital de nivelul II de către Beșleaga Petru în perioada supravegherii acesteia de el, transferarea fiind oportună în seara de 06.11.2014, când era supravegheată de Cazacu Oxana, deci aprecierea declarațiilor acestui expert de către instanța de apel este vădit denaturată, subiectivă, tendențioasă ce nu corespunde adevărului.

Beșleaga Petru a criticat concluziile expertizelor, arătând că ele au fost efectuate contrar prevederilor Codului de procedură penală, însă instanța de apel nu a dat o motivare specifică și explicită pe marginea acestei întrebări.

Beșleaga Petru nu a încălcat prevederile capitolului 7 din Ghidul (A), învinuirea înaintată acestuia fiind formală, neconcretă, în textul acesteia indicându-se doar că el nu a transferat pacienta la o maternitate de nivelul II, iar ce concret prevăd pct. 7.1; 7.2; 7.3; 7.4 ale Capitolului 7 din acest ghid nu se indică. La fel, se enumeră denumirile Ghidurilor A,B,C, protocoale de îngrijire, ordinul MS nr. 500 din 05.12.2006 etc. fără a indica concret conținutul lor, astfel învinuirea fiind formală.

Fapta lui Beșleaga Petru nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, inacțiunile lui nu sunt într-o legătură cauzală cu decesul fătului născut de Xxxxx Xxxxx, lipsește latura obiectivă a componentei de infracțiune prevăzută de art. 213 lit. b) Cod penal. Totodată, în acțiunile acestuia lipsește și latura subiectivă a componentei de infracțiune incriminată, care se caracterizează prin imprudență concretizată expres de legiuitor în neglijență care se manifestă atunci când persoana nu își dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmării prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă. În lipsa obligațiunii de a prevedea posibilitatea survenirii rezultatului se exclude vinovăția.

În timpul cât pacienta a fost sub supravegherea lui Beșleaga Petru, lipseau indicațiile normative prevăzute în pct. 7.4. al Ghidului I (A), părții vătămate i s-a înrăutățit starea sănătății după ce a fost supravegheată de ultimul și deoarece el nu a știut despre aceasta, nu a participat la primirea nașterii, în asemenea circumstanțe dânsul nu trebuia și nici nu putea să prevadă survenirea rezultatului, astfel în acțiunile acestuia lipsind neglijența, deci latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

În altă ordine de idei, recurenții indică că norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a acestei norme de către Curtea Supremă de Justiție, referindu-se la decizia Colegiului penal lărgit al CSJ în cauza penală 1ra-978 din 23.09.2014 cu privire la achitarea inculpaților, în care se menționează asupra imposibilității a indica în hotărârile instanțelor a unor norme, legi, ordine etc. care nu au fost indicate ca încălcate în actul de învinuire, deoarece astfel instanțele de judecată ar depăși vădit limitele învinuirii.

5.3. Inculpatul Beșleaga Petru și avocatul acestuia, Gurin Vasile, au depus referință pe marginea recursului declarat de către procuror în partea cheltuielilor judiciare, menționând că acesta este neîntemeiat, declarativ, contravine legislației în vigoare și practicii judiciare și urmează a fi respins, deoarece în speță nu pot fi aplicate prevederile art. 229 Cod de procedură penală, aceste cheltuieli fiind puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, administrării probelor, însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestora ca vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care recursul este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin.*

(1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Cu referire la recursul declarat de către procuror, Colegiul reține că acesta nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpați, dar indică ca temeiuri de drept pentru casarea deciziei recurate pct. 6) și 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea ce ține de aplicarea în privința inculpatei Cazacu Oxana a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia și în partea neîncasării de la inculpați a cheltuielilor judiciare. Articolul 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, iar pct. 10) al aceleiași norme procesual penale se invocă când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Lecturând recursul procurorului, Colegiul constată că acesta nu conține o motivare sub aspectul pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală invocat în dispozitivul recursului, prin urmare instanța consideră că acest temei a fost indicat de către procuror formal.

Referitor la temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală invocat de către procuror, Colegiul constată că acesta nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorii de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, în acest sens indicând următoarele.

La 29 iulie 2016 a fost adoptată Legea nr. 210 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova. Potrivit art. 2 din Legea nr. 210, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite de art. 1 și nu cade sub incidența art. 10, este pasibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 29 iulie 2016, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Cercetând materialele cauzei instanța de recurs consideră că în cauză nu este prezentă eroarea de drept menționată de recurent, instanța de apel corect aplicând în privința inculpatei Cazacu Oxana Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia.

Astfel, Colegiul constată că, potrivit sentinței acțiunea civilă înaintată de Xxxxx Xxxxx a fost admisă parțial și s-a dispus încasarea de la ambii inculpați în beneficiul acesteia suma de 40 000 (patruzeci mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

Examinând apelul procurorului, care a considerat că instanța de fond neîntemeiat a satisfăcut parțial acțiunea civilă înaintată de Xxxxx Xxxxx, Colegiul judiciar a considerat că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că anume suma de 40 000 lei dispusă de a fi încasată în beneficiul părții vătămate, este una echitabilă, care corespunde suferințelor psihice suportate de aceasta în urma acțiunilor inculpaților Beșleaga Petru și Cazacu Oxana.

Aici, Colegiul menționează că legiuitorul a acordat prerogative instanței de judecată de a aprecia și determina cuantumul prejudiciului moral ce urmează a fi încasat, or art. 1423 alin. (1) Cod civil, coroborat cu art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, expres prevede că mărimea compensației pentru prejudiciul moral se determină de către instanță în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al făptuitorului prejudiciului și de măsura în care compensarea poate aduce satisfacere persoanei vătămate. Ținând cont de aceste împrejurări, se urmărește scopul ca evaluarea să nu fie una subiectivă ori, pentru a nu se ajunge la o îmbogățire fără just temei. Astfel, despăgubirile pentru daunele morale se disting de cele pentru daunele materiale prin faptul că acestea nu se probează, ci se stabilesc de instanța de judecată prin evaluare.

Prin cererea din 17.10.2018 (f.d. 126, vol. III), partea vătămată Xxxxx Xxxxx a confirmat că inculpata Cazacu Oxana a recuperat total prejudiciul cauzat în mărime de 40 000 lei și careva pretenții față de inculpați nu are.

La 31 octombrie 2018, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, Cazacu Oxana a înaintat cerere privind recunoașterea totală a vinei imputate prin rechizitoriu, și sentința instanței de fond, susținând că se căiește sincer de cele comise și că a restituit integral prejudiciul material, solicitând astfel aplicarea în privința sa a Legii privind amnistia.

În situația dată, la data emiterii deciziei instanței de apel, 07.11.2018, Colegiul consideră că erau întrunite condițiile în vederea aplicării în privința Oxanei Cazacu a Legii nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, instanța de apel fiind în drept să aplice amnistierea inculpatei, prin casarea sentinței și pronunțarea unei noi soluții de încetare a procesului penal, dacă la judecarea apelului, sunt prezentate probe că partea vătămată nu are anumite pretenții pecuniare.

La fel, instanța de apel este în drept să aplice amnistia, dacă sunt prezentate probe că inculpatul a recuperat integral prejudiciul stabilit prin sentință, cu condiția că deliberând, instanța de apel, va ajunge la concluzia că prima instanță corect a determinat cuantumul prejudiciului cauzat părții vătămate.

Reieșind din cele menționate Colegiul constată că, în speță este aplicabilă Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, în privința inculpatei Cazacu Oxana.

În același timp, este vădit nefondată invocarea procurorului și în partea ce ține de pretinsa încălcare admisă de instanța de apel privitor la neîncasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpaților pentru efectuarea expertizelor judiciare, dat fiind că art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală stipulează expres că expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea cauzei morții.

De asemenea, art. 75 alin. (3) din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, prevede că în cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, excepție care nu este incidentă cauzei în speță. Articolul 229 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală stipulează că cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului și instanța poate elibera de aceste cheltuieli, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.

Astfel, corect instanța de apel a statuat asupra faptului că, plata pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 2 634 lei, urmează a fi încasată din contul bugetului de stat, dar nu a inculpaților, or aceste cheltuieli ce sunt prevăzute de art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală, sunt suportate de stat, care reieșind din obligațiile pozitive ce țin de desfășurarea unui proces penal urmează să realizeze în mod prompt și eficient acțiuni în vederea descoperirii infracțiunilor comise.

Cu referire la recursul declarat de către inculpatul Beșleaga Petru și avocatul acestuia, Gurin Vasile, Colegiul menționează că potrivit textului acestuia, recurenții invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, și când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție. Însă, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurenți.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurenților, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată, or instanța de apel judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere

justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Beșleaga Petru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 213 lit. b) Cod penal.

Astfel, Colegiul stipulează că temeiul invocat de recurenți, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, adoptând o decizie legală și întemeiată.

Alegația recurenților precum că instanța de apel a încălcat echitabilitatea procesului prin faptul că a respins cererea inculpatului privind efectuarea expertizei judiciare medico-legale repetate, Colegiul o consideră nefondată, or instanța de apel prin încheierile din 05 iunie 2018 și 31 octombrie 2018 și-a motivat poziția indicând că în speță au fost efectuate expertize medico-legale, inclusiv suplimentare, experții oferind răspuns la toate întrebările puse de către partea apărării. Prin urmare, Colegiul a considerat cererile părții apărării nefondate, totodată menționând că în ședința de judecată din 12 septembrie 2018, a fost audiat expertul Tighineanu Sergiu, care a dat răspuns la toate întrebările formulate de către părți, inclusiv de către inculpatul Beșleaga Petru.

Pe cale de consecință, Colegiul consideră că inculpatului Beșleaga Petru nu i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, instanța de apel corect stabilind că necesitatea efectuării unei noi expertize decade, deoarece partea solicitantă nu a formulat noi întrebări la care expertul medicul-legist nu ar fi dat răspuns.

Referitor la temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală invocat de recurenți, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Deși se invocă că inculpatul Beșleaga Petru nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul consideră că instanța de apel întemeiată a conchis că afirmațiile respective nu generează achitarea acestuia, or în cursul judecării cauzei în instanțele de fond au fost cercetate probe care înlătură orice dubiu și dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în cele imputate.

Necâtând la faptul că inculpatul vina nu a recunoscut, instanța de apel a constatat că vinovăția acestuia pe deplin a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate, martorilor și materialele cauzei care au fost cercetate atât în instanța de fond cât și în cea de apel.

Colegiul menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct

de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, analizând probele administrate corect a stabilit și a reținut în sarcina lui Beșleaga Petru încadrarea juridică corespunzătoare prevăzută la art. 213 lit. b) Cod penal.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu poate servi ca temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina lui în comiterea infracțiunii nominalizate, iar cele invocate de recurenți sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

De asemenea, din conținutul recursului reiese că recurenții critică și modalitatea de aprecierea probelor de către instanța de judecată, însă Colegiul penal consideră că aceasta este inadmisibilă, or art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. Critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Instanța de recurs atestă și faptul, că argumentele invocate de recurenți, de fapt au constituit obiect de examinare în cadrul examinării cauzei în instanța de apel, și care au fost combătute de aceasta în mod corespunzător, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art. 6§1 din CțEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeleș ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*hotărârea Van de Hurk vs Olanda*, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Temeiul de recurs semnalat de recurenți prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, în sensul că norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a acestei norme de către Curtea Supremă de Justiție, Colegiul îl consideră declarativ, or decizia Curții Supreme de Justiție la care fac referire recurenții, a avut ca obiect de discuție alte circumstanțe decât cele existente în prezenta cauză.

Comparativ cu speța invocată de către recurenți, în cauza respectivă, conform actului de punere sub învinuire a inculpaților, pentru fiecare în parte este indicat concret

care reguli sau metode de acordare a asistenței medicale, din toate existente, au fost încălcate de către inculpați și au avut ca urmare decesul copilului XXXXX XXXXX.

Tot aici, Colegiul statuează că prin decizia nr. 44 din 14 mai 2018, pe marginea sesizării nr. 55g/2018 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 213 Cod penal, Curtea Constituțională a menționat că, deși protocoalele instituționale, ghidurile, standardele medicale și alte acte sunt necesare pentru a se stabili care reguli și metode de acordare a asistenței medicale au fost încălcate, încălcările, în sensul art. 213 din Codul penal, nu se stabilesc de către procuror sau de către instanța de judecată prin identificarea și aplicarea directă a regulilor și metodelor stabilite de Ministerul Sănătății, deoarece ei nu dispun de cunoștințe medicale și nici nu pot aprecia acțiunile medicului sau ale altui lucrător medical fără consultanța unui expert. Curtea a reținut că în cazul de față nu este atât de importantă forma de reglementare a regulilor și metodelor de acordare a asistenței medicale, pe cât expertiza oferită cu privire la încălcările invocate.

Din considerentele enunțate, pornind de la corectitudinea și plenitudinea constatărilor realizate de către instanța de apel privind vinovăția inculpaților, încadrarea juridică a acțiunilor acestora și individualizarea pedepsei stabilite lui Beșleaga Petru, luând în considerare motivarea amplă a deciziei instanței de apel în partea chestiunilor care au fost invocate în recursurile ordinare, apreciind că temeiurile pentru recursuri, nu și-au găsit confirmare și nu au fost identificate alte temeiuri care, examinate din oficiu, să impună necesitatea casării hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal conchide că recursurile ordinare înaintate în cauză urmează a fi declarate inadmisibile, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia, inculpatul Beșleaga Petru și avocatul său, Gurin Vasile, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2018, în cauza penală în privința lui Beșleaga Petru și Cazacu Oxana, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 29 mai 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun